

Finanssivalvonta

Lausuntopyynnöt Dnrot 3-10 /102/2010

Finanssivalvonnan standardiluonnokset

Finanssivalvonta on pyytänyt valtiovarainministeriön rahoitusmarkkinaosastolta lausuntoa seuraavista standardiluonnoksista:

- 1.9.2010 Finanssivalvonnan luottoriskin vakavaraisuusvaatimuksesta sisäisten luottoluokitusten menetelmää käytettäessä annetun standardin 4.3d muutos (10/2010);
- 13.7.2010 Finanssivalvonnan arvopaperistamisen vakavaraisuusvaatimuksesta annetun standardin 4.3h muutos (9/2010);
- 30.6.2010 Finanssivalvonnan COREP-vakavaraisuusraportoinnista annetun standardin RA4.8 muutos (8/2010);
- 30.6.2010 Finanssivalvonnan omista varoista ja niiden vähimmäismäärästä annetun standardin 4.3a muutos (7/2010);
- 21.6.2010 Finanssivalvonnan markkinariskin vakavaraisuusvaatimuksesta annetun standardin 4.3g muutos (6/2010);
- 17.6.2010 Finanssivalvonnan suurten asiakasriskien ilmoittamisesta annetun standardin RA4.1 muutos (5/2010);
- 8.6.2010 Finanssivalvonnan uusi standardi 4.4d likviditeettiriskin hallinnasta (4/2010); sekä
- 8.6.2010 Finanssivalvonnan operatiivisen riskin vakavaraisuusvaatimuksesta annetun standardin 4.3i muutos (3/2010)

Viitaten edellä mainittuihin standardiluonnoksiin, Rahoitusmarkkinaosasto esittää yleisenä huomionaan seuraavan havainnon, joka koskee Finanssivalvonnan määräys- ja ohjekokoelmaa yleisesti sekä nyt puheena olevia standardiluonnoksia.

Rahoitusmarkkinaosasto kiinnittää Finanssivalvonnan huomiota luottolaitoslain 93 § mukaiseen Finanssivalvonnalle annettuun määräystenantovaltuuteen ja sen sisällölliseen ulottuvuuteen. Mainitun lainkohdan mukaan Finanssivalvonta voi antaa siinä tarkoitettujen direktiivien täy-

täntöönpanon edellyttämät tarkemmat määräykset luottolaitoslain 5 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltamisesta.

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuus ei siten anna toimivaltaa antaa sellaisia sitovia määräyksiä, joille ei ole perustetta kansallisessa lainsäädännössä tai edellä viitatussa sitovassa EU-säätelyssä. Esimerkiksi Pankkivalvojen komitean antamilla suosituksilla ei ole velvoittavan oikeuslähteen asemaa maassamme, eikä tällaisten suositusten nojalla voida asettaa ankarampia tai pidemmälle meneviä velvoitteita kuin mitä laeissa tai asianomaisissa Unionin säädöksissä on määrätty.

Rahoitusmarkkinaosasto pitää tästä näkökulmasta erityisen ongelmallisenä sitä, että useissa kohdin standardeissa esitetään Pankkivalvojen komitean suosituksiin perustuvia soveltamisohjeita, jotka menevät direktiivin määräyksiä selvästi pitemmälle. Tällaisia ovat esimerkiksi suuria asiakasriskejä koskevan standardin RA4.1 kohtaan 5.2.4 sisältyvät sitovat määräykset ja soveltamisohjeet sijoitusrahasto-osuuksien käsittelystä. Standardeista ei käy selvästi ilmi, ovatko tällaiset soveltamisohjeet tulkittava sitovaksi säätelyksi vai suosituksiksi. Rahoitusmarkkinaosasto katsoo, että standardeja tulisi tältä osin selkeyttää siten, että soveltamisohjeet eivät ole sitovaa säätelyä.

Rahoitusmarkkinaosasto pitää tärkeänä, että Finanssivalvonta huomioi määräyksenantovaltuutensa rajat sitovia määräyksiä antaessaan, jotta valvottavat ja muut finanssimarkkinoilla toimivat voivat luottaa oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden periaatteiden toteutumiseen myös finanssimarkkinasäätelyssä.

Osastopäällikkö, ylijohdaja

Pentti Pikkarainen

Lainsäädäntöneuvos

Erkki Sarsa